

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME.

LANDSVERORDENING van 7 December 1953
houdende bepalingen tot wering en bestrijding van besmettelij-
ke ziekten.

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de
verordening van 5 September 1902 (G. B. No. 19) houdende
maatregelen tot voorkoming en beteugeling van enige besmette-
lijke ziekten, gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzi-
gingen, laatstelijk bij landsverordening van 4 Januari 1946 (G. B.
No. 4), geldende tekst G. B. 1946 No. 31, door een nieuwe rege-
ling te vervangen.

Heeft de Raad van Advies gehoord, met Gemeen overleg der
staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

1. Voor de toepassing van deze landsverordening gelden
als besmettelijke ziekten, de ziekten die als zodanig bij landsbe-
sluit zijn genoemd.

2. Bij landsbesluit bedoeld in het vorige lid, wordt bepaald
op welke van de daarin genoemde ziekten artikel 3, 4, 5 of 6 de-
zer landsverordening van toepassing is. Die ziekten worden on-
derscheidenlijk aangeduid met: „groep A”, „groep B”, „groep C”
en „groep D”.

Artikel 2.

1. Iedere geneeskundige, die een geval van een besmette-
lijke ziekte van groep A vermoedt of vaststelt, geeft, waar de
mogelijkheid bestaat, binnen 24 uren en anders zo spoedig mo-
gelijk, daarvan kennis aan de Geneeskundig Inspecteur en in-

dien nodig aan de Districts-Commissaris. De Geneeskundige treft onverwijld maatregelen, waardoor de verspreiding van zodanige ziekten kan worden voorkomen.

2. Iedere geneeskundige, die bij een door hem behandelde persoon een geval van besmettelijke ziekte onder B vermeld, vermoedt of vaststelt, treft onverwijld maatregelen, waardoor de verspreiding van zodanige ziekte kan worden voorkomen. Zodra hij een geval van besmettelijke ziekte van groep B heeft vastgesteld, geeft hij, waar de mogelijkheid bestaat, binnen 24 uren en anders zo spoedig mogelijk, daarvan kennis aan de Geneeskundig-Inspecteur en indien nodig aan de Districts-Commissaris.

3. Iedere geneeskundige, die bij een door hem behandelde persoon een besmettelijke ziekte van groep C vaststelt, geeft, waar de mogelijkheid bestaat, binnen 24 uren en anders zo spoedig mogelijk, daarvan kennis aan de Geneeskundig-Inspecteur.

4. Iedere geneeskundige, die bij een door hem behandelde persoon, een besmettelijke ziekte van groep D heeft vastgesteld, geeft, zodra de lijder weigert zich te laten behandelen of zich niet regelmatig aan zodanige behandeling onderwerpt, waar de mogelijkheid bestaat, binnen 24 uren en anders zo spoedig mogelijk, daarvan kennis aan de Geneeskundig-Inspecteur.

5. De Geneeskundig-Inspecteur roept in alle gevallen waarin hem zulks nodig voorkomt de hulp in van de betrokken Districts-Commissaris.

6. De vorm van de kennisgevingen in dit artikel bedoeld wordt bij landsbesluit vastgesteld.

Artikel 3.

1. De lijder aan een besmettelijke ziekte van groep A wordt afgezonderd en verpleegd in een openbare of andere inrichting, bestemd voor de verpleging van lijdens aan besmettelijke ziekten. Indien evenwel de behandelende geneeskundige verklaart, dat de lijder niet naar zodanige inrichting vervoerbaar is, worden ten aanzien van de lijder en zijn verblijf maatregelen van afzondering toegepast. De afzondering duurt totdat de Geneeskundig-Inspecteur de belanghebbenden schriftelijk heeft medegedeeld, dat het gevaar van besmetting geweken is.

2. Indien de lijder in een inrichting wordt verpleegd wor-

1953

den bij hem, met uitzondering van de behandelende geneeskundige, het personeel dat met zijn verpleging is belast, een bedienaar van de godsdienst en een notaris, alleen zij toegelaten, die daartoe van de beheerder of directeur der inrichting vergunning hebben verkregen en zich onderwerpen aan de voorschriften, welke die beheerder of directeur geeft.

3. Totdat de Geneeskundig-Inspecteur schriftelijk heeft verklaard, dat het gevaar van besmetting geweken is, is het de bewoners van een huis of vaartuig, waarin een geval van besmettelijke ziekte van groep A is vastgesteld, verboden, de woning of het vaartuig te verlaten, tenzij op last van de Geneeskundig-Inspecteur tot het ondergaan van maatregelen van afzondering, reiniging en ontsmetting en is het ieder ander, tenzij met schriftelijke toestemming van de Geneeskundig-Inspecteur verboden daarin te treden. Zij die in strijd met dit verbod de woning of het vaartuig binnentreden, worden aan dezelfde maatregelen als de bewoners onderworpen, onverminderd de straf op de overtreding gesteld.

4. Voor de naleving van het bepaalde in het eerste en derde lid wordt door de Geneeskundig-Inspecteur zorg gedragen. Hij kan daartoe, zolang het gevaar voor besmetting bestaat, hetzij tijdelijk een of meer bewoners naar een andere verblijfplaats doen overbrengen, hetzij de woning doen sluiten of het vaartuig in beslag doen nemen, hetzij de woning of het vaartuig onder bewaking doen stellen, hetzij een kenmerk doen aanbrengen, waarvoor het model bij landsbesluit wordt vastgesteld.

Artikel 4.

1. De lijder aan een ziekte van groep B. kan in zijn woning of vaartuig verpleegd worden. De behandelende geneeskundige schrijft maatregelen voor om verspreiding der ziekte tegen te gaan.

2. Indien de Geneeskundig-Inspecteur van mening is, dat de nodige maatregelen om verspreiding van de ziekte te voorkomen, niet voldoende worden of kunnen worden toegepast, kan hij de lijder doen overbrengen naar een openbare of andere inrichting, bestemd voor de verpleging van lijdens aan besmettelijke ziekten, totdat het gevaar voor besmetting, naar zijn oordeel, is geweken.

3. Indien de behandelende geneeskundige verklaart, dat de lijder niet naar een zodanige inrichting vervoerbaar is en de Geneeskundig-Inspecteur de afzondering van de lijder niet voldoende acht, kan de Geneeskundig-Inspecteur één van de maatregelen vermeld in het vierde lid van artikel 3 toepassen.

Artikel 5.

De lijder aan een besmettelijke ziekte van groep C, kan door de Geneeskundig-Inspecteur aan onderzoek, waarneming en behandeling met de middelen die door de wetenschap onder de gegeven omstandigheden als deugdelijk worden erkend, worden onderworpen. Indien hij zich zodanig onderzoek of zodanige behandeling niet regelmatig laat welgevallen of de gegeven aanwijzingen ter bestrijding der ziekte niet in acht neemt, kan hij op last van de Geneeskundig-Inspecteur worden overgebracht naar een inrichting bestemd voor lijdens aan vorenbedoelde ziekten en daar aan zodanige behandeling worden onderworpen, totdat naar het oordeel van de Geneeskundig-Inspecteur gevaar, dat hij anderen besmet is geweken.

Artikel 6.

De lijder aan een besmettelijke ziekte vermeld onder groep D, die weigert zich te laten behandelen of zich niet regelmatig aan voor die ziekte geeigende behandeling onderwerpt, kan door de Geneeskundig-Inspecteur naar een inrichting bestemd voor ziekenverpleging worden overgebracht, teneinde aldaar te worden behandeld met de middelen, die door de wetenschap onder de gegeven omstandigheden als deugdelijk worden erkend, totdat naar het oordeel van de Geneeskundig-Inspecteur gevaar voor besmetting is geweken.

Artikel 7.

1. Hij, die naar het oordeel van de Geneeskundig-Inspecteur gevaar oplevert voor verspreiding van, of verdacht wordt te lijden aan een besmettelijke ziekte van groep A, kan door hem onderworpen worden aan maatregelen van afzondering, waarneming, toezicht en onderzoek.

1953

Het bepaalde in de vorige zinsnede vindt tot wering van besmettelijke ziekten van groep B, C en D overeenkomstige toepassing, indien naar het oordeel van de Geneeskundig-Inspecteur verspreiding van deze ziekten in bijzondere mate dreigt.

2. Blijkt het de Geneeskundig-Inspecteur, dat een geval van een besmettelijke ziekte van groep A,B,C, of D aanwezig is dan vinden respectievelijk de artikelen 3,4,5 of 6 toepassing; blijkt echter gevaar voor besmetting of een geval van besmettelijke ziekte niet aanwezig te zijn, dan worden de maatregelen onverwijld opgeheven.

3. Nadere voorschriften met betrekking tot de in dit artikel bedoelde maatregelen worden bij landsbesluit vastgesteld.

Artikel 8.

De Geneeskundig-Inspecteur kan verbieden, dat een persoon, van wie door onderzoek is komen vast te staan dat hij gevaar oplevert voor verspreiding van een bij landsbesluit voor de toepassing van dit artikel genoemde besmettelijke ziekte, werkzaam is of blijft in een beroep of bedrijf dat bevorderlijk is voor de verspreiding van die ziekte. Het verbod wordt voor bepaalde tijd opgelegd, doch kan telkens worden verlengd, indien de Geneeskundig-Inspecteur het gevaar voor verspreiding nog aanwezig acht.

Artikel 9.

De Landsminister van Volksgezondheid kan het houden van kermessen, markten en openbare vergaderingen of vermaken in het gehele land of enig gedeelte van het land verbieden, op grond van de omvang die de verspreiding van een der bij landsbesluit voor de toepassing van deze bepaling aangewezen besmettelijke ziekten heeft verkregen of dreigt te verkrijgen.

Artikel 10.

1. Een meerderjarige bewoner van een woning of een vaartuig, waarin een geval van een besmettelijke ziekte van groep B is vastgesteld, mag een kinderbewaarplaats, school of andere

plaats waar kinderen bijeengebracht worden niet bezoeken, tenzij de behandelende geneeskundige aan het hoofd van een zodanige inrichting of plaats een schriftelijke verklaring geeft, dat gevaar voor overbrenging van de ziekte niet bestaat, of geweken is. Voor de toepassing van deze bepaling wordt met een meerderjarige bewoner gelijkgesteld een minderjarige bewoner, die in een zodanige inrichting of plaats arbeid verricht.

2. Het verbod, gesteld in het vorig lid, geldt mede voor hen, die in een woning of het vaartuig verblijf heeft gehouden binnen een aan het vaststellen van het geval voorafgaand tijdperk, dat voor iedere ziekte bij landsbesluit wordt bepaald.

3. De verklaring, bedoeld in het eerste lid kan worden herroepen, hetzij door de behandelende geneeskundige, hetzij door de Geneeskundig-Inspecteur; door herroeping treedt het verbod weder in werking.

4. Hij, in wiens woning of vaartuig een geval van besmettelijke ziekte vermeld onder groep B is vastgesteld en bij wie minderjarigen inwonen, is verplicht te zorgen, dat deze niet een kinderbewaarplaats, school of andere plaats waar kinderen bijeengebracht worden, bezoeken, tenzij de behandelende geneeskundige aan het hoofd van een zodanige inrichting of plaats een schriftelijke verklaring geeft dat gevaar voor overbrenging van de ziekte niet bestaat.

Het bepaalde in het derde lid kan ook in dit geval van toepassing zijn.

5. De verplichting, omschreven in het vorig lid, geldt mede ten aanzien van hem, bij wie minderjarigen inwonen, die in een andere woning of een ander vaartuig waarin een geval van besmettelijke ziekte vermeld onder groep B is vastgesteld, verbleven in binnen een aan het vaststellen van dat geval voorafgaand tijdperk, dat voor iedere ziekte bij landsbesluit wordt bepaald.

Artikel 11.

1. Indien redelijk vermoeden bestaat, dat het bezoeken van een kinderbewaarplaats, school of andere plaats waar kinderen bijeengebracht worden, oorzaak is geweest van de verspreiding van een besmettelijke ziekte van groep A of van groep B, kan de Geneeskundig-Inspecteur aan een door hem aangewezen geneeskundige opdragen te onderzoeken of personeel van die inrichting of plaats, zowel minderjarigen die haar bezoeken, lijden aan, of

1953

gevaar opleveren voor overbrenging van een der besmettelijke ziekten vermeld in groep A of in groep B. Het personeel en de minderjarigen zijn verplicht zich aan dat onderzoek te onderwerpen.

2. Ten aanzien van hen die blijken te lijden aan een der besmettelijke ziekten van groep A of van groep B is het bepaalde in de artikelen 3 of 4 van toepassing; ten aanzien van hen die blijken gevaar op te leveren voor de verspreiding van een der ziekten is het bepaalde in artikel 7 van toepassing; ten aanzien van hen die zich aan het onderzoek hebben onttrokken geldt het verbod gesteld in het eerste lid en het verbod gesteld in het vierde lid van artikel 10, met dien verstande dat in de plaats van een verklaring van de behandelde geneeskundige treedt een gedagtekende en ondertekende verklaring van de in lid 1 van dit artikel aangewezen geneeskundige.

Artikel 12.

De Geneeskundig-Inspecteur gelast gehele of gedeeltelijke sluiting van een kinderbewaarplaats, school of andere plaats waar kinderen bijeengebracht worden indien het gevaar voor de verspreiding van een besmettelijke ziekte dit naar zijn mening noodzakelijk maakt. De sluiting blijft gehandhaafd totdat hij het gevaar geweken acht.

Artikel 13.

Bij het vervoer van een lijder aan een besmettelijke ziekte van groep A of groep B of van een persoon, die door de behandelende geneeskundige verdacht wordt aan zodanige ziekte te lijden, worden de voorschriften in acht genomen, welke bij landsbesluit worden vastgesteld. Openbare vervoermiddelen mogen over het algemeen voor dat vervoer niet worden gebruikt.

Artikel 14.

Bij het vervoer van het lijk van een persoon, die aan een der bij landsbesluit voor de toepassing van dit artikel genoemde besmettelijke ziekten is overleden, worden de voorschriften in acht genomen, welke bij landsbesluit worden vastgesteld.

Artikel 15.

Onverminderd artikel 5 van de Begraffenisverordening 1926 (G.B. No. 117) kan de Geneeskundig-Inspecteur indien hij zulks nodig acht, onmiddellijk vervoer naar het lijkenhuis of een andere bewaarplaats, desnoods op 's Lands kosten gelasten, van lijken van personen die aan een bij landsbesluit voor de toepsasing van dit artikel genoemde besmettelijke ziekte overleden zijn.

Artikel 16.

1. De Geneeskundig-Inspecteur kan gebouwen, vaartuigen en voertuigen, voorwerpen goederen of waren, die gevaar voor verspreiding van een besmettelijke ziekte opleveren, doen reinigen en doen ontsmetten. Bij verzet tegen enige maatregel kan hij het gebouw doen sluiten en onder politiebewaking doen stellen en het vaartuig of voertuig in beslag doen nemen.

2. De Geneeskundig-Inspecteur kan het vervoer doen beletten van verdachte of voor het overbrengen van besmetting vatbare voorwerpen uit een gebouw, erf, vaartuig of voertuig, waar een geval van besmettelijke ziekte voorkwam of voorkomt; hij verbiedt mede het gebruik van eet- of drinkwaren, die gevaar voor verspreiding van een besmettelijke ziekte opleveren en doet die voorwerpen en waren zo nodig in beslag nemen en verzegelen.

Artikel 17.

De Geneeskundig-Inspecteur zal voorwerpen, goederen of waren, die gevaar voor verspreiding van een besmettelijke ziekte opleveren en niet voor reiniging of ontsmetting in aanmerking komen, doen vernietigen. Die voorwerpen, goederen of waren worden voor de vernietiging gewaardeerd, na advies van een door de Geneeskundig-Inspecteur daarvoor aan te wijzen deskundige. Het bedrag, waarop de voorwerpen, goederen en waren gewaardeerd zijn, wordt de eigenaar als schadeloosstelling uitgekeerd of te zijnen behoeve in de consignatikas gestort.

Artikel 18.

Bij landsbesluit worden voorschriften gegeven omtrent de reiniging, de ontsmetting en het verbranden of op andere wijze vernietigen van voorwerpen, goederen of waren.

Artikel 19.

Ter voorkoming van besmettelijke ziekten kan bij landsbesluit worden verboden of toegestaan onder voorwaarden betreffende vervoer, onderzoek, afzondering, reiniging en ontsmetting:

a. de invoer van voor besmetting vatbare voorwerpen en het binnenkomen in het land van personen, die binnen een telkens bij genoemd landsbesluit te bepalen tijdvak vertoefd hebben in landen, streken of plaatsen, waar een of meer van die ziekten, op zodanige wijze voorkomen, dat ernstig gevaar voor overbrenging bestaat, een en ander met inachtneming van de voor zeescheepvaart en luchtvaart daaromtrent bestaande of alsnog in het leven te roepen voorschriften.

b. de uitvoer van voorwerpen uit of het verlaten van een bepaald binnenlands gelegen gebied, waar zodanige ziekten op zodanige wijze voorkomen, dat ernstig gevaar voor overbrenging bestaat.

Artikel 20.

1. De kosten van de maatregelen, die krachtens deze landsverordening worden genomen, worden volgens daarvoor vastgestelde tarieven in rekening gebracht aan degenen die aan de maatregelen worden onderworpen.

2. Voorzover artikel 1614c van het Surinaams Burgerlijk Wetboek daarin niet voorziet kunnen aan degenen die door maatregelen van afzondering of waarneming of door het verbod bedoeld in artikel 8, inkomsten derven, die voor hun levensonderhoud noodzakelijk zijn, tegemoetkomingen uit 's Landskas worden toegekend, op de wijze bij landsbesluit te bepalen.

Artikel 21.

1. De aan de Geneeskundig-Inspecteur in de artikelen 3 t/m 8, 11, 12, 15, 16 en 17 opgedragen taak wordt in de districten door de Districts-Commissaris, die daarbij gebonden is aan het advies van de Districts-Geneesheer, uitgeoefend, indien en zolang de Geneeskundig-Inspecteur deze taak niet zelf uitoefent.

2. De door de Geneeskundig-Inspecteur bevolen voorzieningen treden in de plaats van die welke door de Districts-Commissaris mochten zijn getroffen.

3. De Geneeskundig-Inspecteur kan voor de uitvoering en naleving van de bij of krachtens deze landsverordening bevolen maatregelen de hulp van de sterke arm inroepen.

4. De Districts-Commissaris is verplicht de Geneeskundig Inspecteur van de door hem zelfstandig of in opdracht van de Geneeskundig-Inspecteur getroffen voorzieningen in kennis te stellen.

Artikel 22.

1. Indien een besmettelijke ziekte voorkomt of indien grond vermoeden bestaat, dat zij voorkomt, zijn de Geneeskundig-Inspecteur en iedere door hem daartoe aangewezen geneeskundige en in de districten de Gouvernements-Geneesheren bevoegd binnen te treden in woningen, vaartuigen, scholen, andere tot het geven van onderwijs bestemde lokalen, kinderbewaarsplaatsen, gestichten van liefdadigheid, weeshuizen, herbergen, logementen, slaapsteden, voertuigen, fabrieken, werkplaatsen, magazijnen, badhuizen, winkels, gevangnissen, ziekeninrichtingen, eethuizen en dergelijke inrichtingen alsmede erven en dergelijke plaatsen.

2. In woningen of vaartuigen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie, dan wel van de betrokken Districts-Commissaris.

3. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uren proces-verbaal opgemaakt.

4. Daarin wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt.

5. Voor de nakoming van de door hen gegeven bevelen en aanwijzingen kunnen de in het eerste lid bedoelde personen de hulp inroepen van de sterke arm.

Artikel 23.

Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft hij, die zich onttrekt aan bij of krachtens deze landsverordening te zijnen aanzien voorgeschreven maatregelen, alsmede hij aan wiens schuld te wijten is, dat gevaar van overbrenging ener besmettelijke ziekte op anderen ontstaat.

Artikel 24.

De geneeskundige, die een geval van een besmettelijke ziekte heeft vastgesteld en de kennisgevingen voorgeschreven in artikel 2 niet binnen de in dat artikel voorgeschreven tijd doet, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 25.

Overtreding van een der bepalingen van de artikelen 3, derde lid, 10, 13 of 14 of van een verbod gegeven krachtens artikel 8 of van een voorschrift gegeven krachtens artikel 19 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 26.

Het Hoofd van een kinderbewaarplaats of van een school, dat gedurende de sluiting voorgeschreven krachtens artikel 12, minderjarigen tot het bezoeken van die inrichting toelaat, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Artikel 27.

De in de artikelen 23 t/m 26 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 28.

1. Hetgeen in strijd met bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorschriften ingevoerd, doorgevoerd of vervoerd is en alle vaartuigen of voertuigen en andere voorwerpen, die gebruikt zijn tot het invoeren, doorvoeren of vervoeren, of tot het plegen van enige handeling, die bij een der artikelen 23—26 strafbaar is gesteld, worden in beslag genomen en kunnen door de rechter in geval van veroordeling verbeurd verklaard worden.

2. Echter heeft verbeurdverklaring der vaartuigen of voertuigen, die gebruikt zijn tot het invoeren, doorvoeren of vervoeren, alleen dan plaats, zo het strafbare feit door de vervoerder is gepleegd.

3. Voor zoveel in het belang der volksgezondheid of ter weering van verspreiding der besmetting nodig is, doet de Genees-

kundig-Inspecteur de in beslag genomen voorwerpen vernietigen of onschadelijk maken.

4. Vernietiging geschiedt niet dan na waardering overeenkomstig het bepaalde in artikel 17.

5. De geldsom, vertegenwoordigende de waarde van hetgeen vernietigd is, wordt ingeval van vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, of indien de verbeurdverklaring niet is uitgesproken, aan de eigenaar van de vernietigde voorwerpen ten laste van 's Landskas uitgekeerd.

6. Wanneer de in beslag genomen voorwerpen niet zijn vernietigd, worden zij, in geval van vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging, of wanneer de rechter termen tot verbeurdverklaring niet heeft gevonden, aan de eigenaar teruggeven in de toestand waarin zij zich bevinden. Worden de goederen besmet geacht, dan worden zij, zoveel mogelijk ontsmet, en na ontsmetting teruggegeven aan de rechthebbende, nadat deze de kosten van ontsmetting heeft vergoed. Kunnen de goederen niet ontsmet worden, dan vinden het derde en vierde lid van dit artikel overeenkomstige toepassing.

7. De bewaarde onschadelijke of onschadelijk gemaakte voorwerpen, die verbeurd verklaard zijn, worden ten bate van 's Landskas in het openbaar verkocht.

Artikel 29.

Het in beslag genomen vaartuig of voertuig met zijn inventaris kan tegen zekerheidstelling worden vrijgegeven volgens regelen die bij landsbesluit worden gesteld.

Artikel 30.

1. Met het opsporen van de in of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij art. 8 van het Surinaams Wetboek van Strafferordening aangewezen personen mede belast, de Geneeskundig-Inspecteur, de Districts-Commissaris, de ambtenaren van de actieve dienst der belastingen en de bij landsbesluit van de Gouverneur aan te wijzen personen.

2. De in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen hebben te allen tijde vrije toegang tot vaartuigen of voertuigen

waarmede voorwerpen waarvan in-, door- of vervoer tijdelijk verboden zijn, worden vervoerd, alsmede tot de winkels en bergplaatsen, waar naar zij vermoeden die voorwerpen worden verkocht of bewaard. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die, desnoods met behulp van de sterke arm.

3. Het bepaalde in het tweede, derde en vierde lid van artikel 22 is van toepassing.

Artikel 31.

1. Deze landsverordening treedt in werking dertig dagen na haar afkondiging en kan worden aangehaald onder de naam „Besmettelijke Ziektenverordening 1953”.

2. Bij het in werking treden van deze landsverordening vervallen de Pestverordening (G.B. 1901 No. 5) zoals daarna gewijzigd (geldende tekst G.B. 1946 No. 30) en de verordening van 5 September 1902 (G.B. No. 19), houdende maatregelen tot voorkoming en beteugeling van enige besmettelijke ziekten, zoals daarna gewijzigd (geldende tekst G.B. 1946 No. 31).

Gegeven te Paramaribo, de 7de December 1953

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Volksgezondheid,

W. E. JUGLALL.

Uitgegeven te Paramaribo, de 20ste December 1953.

De Landsminister van Binnenlandse Zaken

A. CURRIE.

Union des Républiques
soviétiques socialistes

Union of Soviet
Socialist Republics

G. LACHKEVITCH

Uruguay

Uruguay

V. BENAVIDES
ALFREDO DE CASTRO

Venezuela

Venezuela

ad referendum: AROCHA

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad
bevolen.

Gedaan te Paramaribo, de 23ste November 1953.

J. KLAASESZ.

Uitgegeven te Paramaribo, de 1ste December 1953.

De Landsminister van Binnenlandse Zaken.

A. CURRIE.